

κουραμάνα

κουραμάνα, η, ουσ. [αγν. ετυμολ.], (παλιότερα) είδος ψωμιού που παρασκευαζόταν ειδικά για το στρατό.

- βγάζω την κουραμάνα, βλ. φρ. βγαίνει η κουραμάνα.

- βγαίνει η κουραμάνα, εξοικονομώ, κερδίζω τα απαραίτητα για τη συντήρησή μου: «παρ' όλη την αναδουλειά που πλάκωσε, ευτυχώς βγαίνει η κουραμάνα». Για συνών. βλ. φρ. βγαίνει το καρβέλι, λ. [καρβέλι](#).

- τρέχω για την κουραμάνα, αγωνίζομαι για το καθημερινό φαγητό και, κατ' επέκταση, ζω φτωχικά: «είναι πολύ δύσκολο να τρέχεις καθημερινά για την κουραμάνα». Για συνών. βλ. φρ. τρέχω για το καρβέλι, λ. [καρβέλι](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας